ย

ย

ย

นิราศหาด Freedom

โอ้สุขใจนิราศพร้อมเพื่อนศิษย์

กำหนดกันวันศุกร์ได้จุกคิดย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย บอกมวลมิตรเตรียมของที่ต้องขน

ทั้งอาหารภัณฑ์แพรแต่ละคนย มารวมพลเริ่มต้นวอร์มร่างกาย

ย ย ย ย ย ย ย ย เมื่อสั่งเสียเสร็จสรรพขยับรถย โดยตั้งกฎวิ่งเก้าสิบไม่เสียหาย

เพื่อประหยัดน้ำมันกันวอดวายย การใช้จ่ายยุคนี้ต้องระวัง

ย ย ย ย ย ย ย ย รวมเพื่อนพ้องเดินทางเกินกว่าห้าย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย รวมรถราสามคันหลากอลัง

ดำวีออสขาวซีวิคท่อดังดังย เราก็ยังไม่มีให้ขับกัน

ย ย ย ย ย ย ย ย ฮอนด้ามูฟฮอนด้าคลิ๊กหลายสันต์สีย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย สามคันนี้ที่เราเลือกจัดสรร

ขับเรื่อย ๆ เมาส์เพลินสนุกมันส์ย ทั้งขบขันตลกอลเวง

ย ย ย ย ย ย ย ย ศิริภรณ์ผู้รู้พานำทางย ทุกคนต่างตื้นเต้นและครื้นเครง

ตลอดทางล้วนมีเสียงบรรเลงย ร่ำร้องเพลงกึกก้องไม่หวั่นเกรง

ย ย ย ย ย ย ย ย เมื่อถึงที่เราร้องกันเฮลั่นย วิ่งลงกันบันไดชันใช่ข่มเหง

สองข้างทางเดินลงแม้นวังเวงย เราร้องเพลงจ้อแจ้ไม่กลัวใคร

ย ย ย ย ย ย ย ย นับบันไดทางลงเกือบร้อยขั้นย แต่เพื่อนฉันเดินเพลินเกินหวั่นไหว

ก้าวเดินลงทางชันแม้จะไกลย แค่ยิ้มให้หัวใจก็สู้ตาย

ย ย ย ย ย ย ย ย อุปสรรคมากมายกว่าจะถึงย เราก็ดึงมือกันไม่แหนงหน่าย

เพื่ออยากจะให้เพื่อนนั้นสบายย เหนื่อยแทบตายก็ยังเกื้อกูลกัน

ย ย ย ย ย ย ย ย สรีวรรณผู้โปรดการถ่ายรูปย ทำสกู๊ปชีวิตก่อนลงสัน(เขา)

บุญญิสารีบวิ่งมาเร็วพลันย แล้วผลัดกันกดแชะเข้าตรงกลาง

ย ย ย ย ย ย ย ย ยืนจ้องมองทะเลจากมุมสูงย ทำให้จูงตาจูงใจมิเลือนลาง

มองลงไปกี่ทีไม่หมองหมางย สุดปลายทางพรางชื่นรื่นอุรา

ย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ถึงชายหาดต่างพากันวิ่งเล่นย ดูตื่นเต้นทรายขาวพราวน้ำฟ้า

มีต่างชาติมากมายดีต่อตาย ปล่อยมายายั่วยวนดูเพลินจริง

ย ย ย ย ย ย ย ย ย นอกเรื่องขอรำพึงถึงฝรั่งย อยาก say hi ทักไปจัง good mooning

ถ้าได้เป็นเมียฝรั่งดีเสียจริงย จะแนบอิงพิงอกซบเช้าค่ำ

ย ย ย ย ย ย ย ย ย มองมองมากี่ครั้งยังต้องทิ้งย คนใจถึงอย่างเราใจไม่ดำ

ดูซ้ำแล้วซ้ำเล่ายังต้องขำย คนผิวคล้ำอยากมีผัวหัวแดงดี

ย ย ย ย ย ย ย ย ย เบื่อชายไทยหัวดำขำไม่ออกย ชอบกลิ้งกลอกหลอกฟันแล้วชิงหนี

เห็นนารีเป็นคนหรือก้อนขี้ย ทำท่าทีเหมือนหล่อพ่อดูรวย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ผู้ชายไทยดูดีตรงไหนบ้างย พอรักจางก็ไม่สนคนไม่สวย

แล้วมองหาสตรีที่รวยรวยย หน้าสะสวยใช้เงินไปวันวัน

ย ย ย ย ย ย ย ย ย เมื่อถึงที่หาทำเลให้เหมาะเจาะย ต่างก็พากันหัวเราะและขำขัน

เขานอนเปลเรานั่งเสื่อสนุกพลันย เธอและฉันหยอกกันตามประสา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย มองทะเลคราใดใจสดชื่นย ระเริงรื่นชื่นบานสุขหรรษา
น้ำซัดหาดสาดกระเซ็นเย็นอุราย สุดขอบฟ้ากว้างไกลใจอาวรณ์

ย ย ย ย ย ย ย ย ย เสียงทะเลคลื่นตบกระทบหินย ฉันยืนยินนิ่งเฉยใจรอนรอน

จึงทิ้งตัวบนเสื่อเพื่อลงนอนย คิดถึงตอนพี่ยามาแนบกาย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ศิริภรณ์อ้อนวอนชวนเพื่อนพ้องย เราทั้งผองเล่นน้ำเพื่อผ่อนคลาย

ขึนม้วนอนแบบนี้มันเสียดายย เราทั้งหลายลุกขึ้นให้ว่องไว

ย ย ย ย ย ย ย ย ย น่าสงสารศิริภรณ์ไม่มีเพื่อนย จึงเรียกเตือนบุญญิสาให้ลงไป

แม้แดดแรงแม้ผิวจะดำแค่ไหนย สองนางไม่สนใจใครจะว่า

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ระหว่างรอสองสหายลงเล่นน้ำย จรรย์พรเห็นเด็กฝรั่งร้องปากอ้าย ย ย ย

อ๋อ! เพราะแม่ลากเข็นลูกนั้นนาย และแววตาจ้องมองไม่ให้เดิน

ย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย มองซ้ายขวามีแต่พวกฝรั่งย บ้างก็นั่งทากันแดดเพื่อเผชิญ

เห็นหนึ่งคู่ชายชายดูแล้วเขินย ทากันแดดเพลินเผลอคิดเลยไกล

ฝรั่งหล่อเดินมุ่งมาตรงหน้า ย มาถามว่าห้องน้ำไปทางไหน

ย ส่วนตัวเราก็แอบหลงมีใจ ย คิดว่าใครเดินมาจีบเลยทำเมิน

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ครั้นเมื่อสองสหายขึ้นจากน้ำย วิ่งมาถามความเล่าถึงพี่เฟิร์น

เห็นท่าทางพี่เขานั้นดูเขิน ย เมื่อเราเดินลงไปเพื่อไปหา

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ก่อนจะเดินลาจากหาดแห่งนี้ย ก็ได้ยินเสียงฝรั่งเรียกร้องหา

บุญญิสาคนเดิมวิ่งเข้ามาย ช่วยฝรั่งลุงป้าข้ามโขดหิน

ย ย ย ย ย ย ย ย ย เดินทางกลับฝ่าอุปสรรคเกือบร้อยขั้นย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย พวกเรานั้นบ่นกันขาลากดิน

ค่อย ๆ เดินเดี๋ยวก็ถึงทางร้อยมิลย ขอใจผินมุ่งไปเราไม่หวั่น

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ฐิติพงศ์ถึงที่หมายก่อนใคร ๆ ย หันกลับไปหาเพื่อนอยู่ตรงนั้น

ศิริภรณ์เดินหอบตัวสั่นสั่น ย เห็นเหงื่อหลั่นเต็มเสื้อหลั่งเปียกปอน

ย ย ย ย ย ย ย ย ย สรีวรรณเดินนำอารียาย บุญญิสาเดินมาพร้อมจรรพร

ต่างคนต่างบ่นพร่ำอาวรณ์ย เดินจำจรหยุดนั่งช่างเพลียกาย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ฝรั่งทำหน้างงดูสงสัย ว่าทำไมพวกเราดูเหนื่อยหน่าย

จึงหยุดพูดกับเราให้ผ่อนคลายย โธ่! เสียดายน่าจะวิ่งดีกว่าไหม

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ได้สิก็เค้าเพิ่งจะมาถึง ย ไม่คำนึงห่วงหลังสักเท่าไหร

ลองเดินขึ้นเหมือนอย่างพวกเราไหมย แล้วจะรู้ว่ามันเหนื่อยมากมาย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย กว่าจะถึงทำเอาเราเกือบตายย ทั้งเพลียกายหน่ายจิตคิดเศร้าเฉย

สภาพแต่ละคนดูไม่ได้ย ขั้นคุณยายหัวเราะฟันหลอเลย

ขึ้นมาถึงนั่งพักกันที่รถย ดูสลดไม่สดเหมือนเชลย

หายเหนื่อยแล้วพวกเราไม่นิ่งเฉยย นึกถึงเลยที่พักที่จากมา

ย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ความเหนื่อยล้ามีมากในวันนี้ย เป็นวันที่สนุกสุดหรรษา

โบกมือกันบ๊ายบ่ายร่ำอำลาย ไม่นานหนาเราจะกลับมาเยือนเอย

ย จรรย์พร ชูสังข์ย ประพันธ์ย
***

คติชนย คติชน ย